

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

21. Το καθοδηγητικό κείμενο (21. Peṭakopadesapāḷi)

5. Το πέμπτο επίπεδο (5. Pañcamabhūmi)

[Pe 5, PTS 81-111]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

21. Το καθοδηγητικό κείμενο

5. Το πέμπτο επίπεδο

43. Εκεί ποια είναι η ανάλυση των μεθόδων; Όπου οι δεκαέξι μέθοδοι πηγαίνουν στη διαίρεση κατά λειτουργία των γραμμάτων. Εκεί στην αρχή είναι η μέθοδος της διδασκαλίας. Εκεί αυτός ο στίχος είναι καλός ή φαύλος ή αλήθειες ή μέρος της αλήθειας. Τι διδάχθηκε; Στην ομιλία η διερεύνηση είναι η μέθοδος της διδασκαλίας. Όπως οι ευγενείς αλήθειες είναι η τοποθέτηση, οι τέσσερις αλήθειες κοινές και μη-κοινές. Και οι δεκαοκτώ όροι, από τον υπαρξιακό πόνο οι επτά όροι συνοπτικά με τον σωματικό και τον νοητικό πόνο, με τη συσχέτιση με το μη αγαπημένο και τον αποχωρισμό από το αγαπημένο και με τα τρία συνθηκοκρατημένα. Εκεί τα τρία χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου, οι τρεις μορφές πόνου· η έγερση είναι χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου, η μορφή πόνου του πόνου των δραστηριοτήτων είναι και χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου, η μορφή πόνου του πόνου της μεταβολής είναι η μεταβολή και χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου, και η μορφή πόνου του πόνου ως πόνου· αυτών των τριών χαρακτηριστικών του συνθηκοκρατημένου στα τρία επίπεδα του αισθήματος, το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, η έγερση είναι χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου, και η μορφή πόνου του πόνου των δραστηριοτήτων είναι τα τρία χαρακτηριστικά του συνθηκοκρατημένου, και του ευχάριστου αισθήματος και η μορφή πόνου του πόνου της μεταβολής είναι η μεταβολή, χαρακτηριστικό του συνθηκοκρατημένου, το δυσάρεστο αίσθημα είναι ο πόνος ως πόνος και μορφή πόνου· σε αυτό, σε αυτούς τους εννέα όρους, στους πρώτους επτά όρους, στους δεκαέξι όρους, ο υπαρξιακός πόνος πρέπει να αναζητηθεί· τα έντεκα της μορφής πόνου και το χαρακτηριστικό υποδείχθηκαν στην επεξήγηση. Η γέννηση έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση και ο αποθαμός έχει ως χαρακτηριστικό την εμφάνιση και τον αποθαμό· αναλυτικά πρέπει να γίνουν δεκαπέντε όροι· έτσι τα κοινά και τα μη-κοινά στους επτά και δέκα όρους, η αντίληψη, στην τριπλή θεμελίωση της Διδασχής και στους δεκαοκτώ τύπους θεμελίων των ομιλιών και στους δέκα τύπους αντικειμένων των ομιλιών και στους δεκαέξι τύπους μεθόδων και στην εικοσιενός τύπων διερεύνηση και έρευνα· αυτό διδάχθηκε. Και διδάχθηκε όπως πραγματικά είναι· αυτή ονομάζεται η μέθοδος της διδασκαλίας.

44. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διερεύνησης;

Ο όρος και η ερώτηση και η διερώτηση, τι είναι πρώτο και τι είναι τελευταίο· η επαναληπτική ωδή και αυτή η διερεύνηση, η μέθοδος ονομάστηκε διερεύνηση.

«Όρος» σημαίνει τον πρώτο όρο. Ποιο είναι το νόημά του; Αυτό που ρωτήθηκε ο Ευλογημένος από τον σεβάσμιο Ατζίτα, αυτό πρέπει να γίνει αποδεκτό· πόσοι όροι ρωτήθηκαν, όπως ο στίχος «από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος», αυτοί οι πόσοι

όροι είναι τέσσερις· έτσι η διερώτηση για την απάντηση. Με όσους όρους απαντήθηκαν οι όροι από τον Ευλογημένο, έτσι η διερώτηση και η επεξήγηση των όρων, αυτό ονομάζεται «όρος».

«Ερώτηση» σημαίνει αυτοί οι τέσσερις όροι. Πόσες ερωτήσεις; Μία ή δύο ή περισσότερες· αυτοί οι τέσσερις όροι είναι μία ερώτηση, η φρασεολογία ακολουθεί το νόημα· ακόμη και πολλοί όροι ρωτούν ένα και μόνο νόημα. Αυτοί οι τέσσερις όροι που ακολουθούν, με τη φρασεολογία είναι μία μόνο ερώτηση. «Από τι είναι εμποδισμένος ο κόσμος» ρωτά αναφερόμενος στον κόσμο· «από τι δεν φωτίζεται, τι λες ότι είναι η κόλλα του» ρωτά το ίδιο ακριβώς. «Τι είναι ο μεγάλος φόβος του» ρωτά το ίδιο ακριβώς. Έτσι η φρασεολογία που ακολουθεί το νόημα είναι μία ερώτηση· αυτή η ερώτηση είναι τεσσάρων ειδών: που πρέπει να απαντηθεί κατηγορηματικά, που πρέπει να απαντηθεί με διάκριση, που πρέπει να απαντηθεί με αντερώτηση, που πρέπει να παραμεριστεί. Εκεί «το μάτι είναι παροδικό» πρέπει να απαντηθεί κατηγορηματικά· «ό,τι είναι παροδικό, αυτό είναι υπαρκτικός πόνος» πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· μπορεί να είναι παροδικό αλλά όχι μάτι, και όσες αισθητήριες βάσεις δεν είναι μάτι, και αυτές είναι παροδικές αλλά όχι ακριβώς μάτι· αυτή πρέπει να απαντηθεί με διάκριση· «αυτό που είναι μάτι, αυτό είναι η οφθαλμική ικανότητα» όχι, πρέπει να απαντηθεί με αντερώτηση· «αυτό το μάτι είναι ο Τατχάγκατα» πρέπει να παραμεριστεί. «Εκτός από το μάτι» είναι ερώτηση που πρέπει να παραμεριστεί. Αυτή την ερώτηση ο Ευλογημένος τι ρωτήθηκε; Ρωτήθηκε για τη μόλυνση του κόσμου. Για ποιον λόγο; Διότι η μόλυνση είναι τριών ειδών: η μόλυνση της επιθυμίας και η μόλυνση της λανθασμένης άποψης και η μόλυνση της κακής συμπεριφοράς. Εκεί «εμποδισμένος από την άγνοια» δείχνει την άγνοια· «η επιθυμία» δείχνει την επιθυμία· «ο μεγάλος φόβος» δείχνει το επακόλουθο της φάυλης πράξης· το ρεύμα ονομάζεται - της πράξης που βιώνεται ως ευχάριστο το επακόλουθο θα είναι βιωμένο ως δυσάρεστο - αυτό είναι αδύνατον, ο Ευλογημένος απαντά· με τέσσερις όρους «από την άγνοια είναι εμποδισμένος ο κόσμος»... κ.λπ... έτσι λέγεται.

45. Πέρα από αυτό ρωτά, ο στίχος «ρέουν παντού τα ρεύματα», ρωτά τέσσερις όρους· αυτό ο Ευλογημένος απαντά με δύο όρους.

Όσα ρεύματα υπάρχουν στον κόσμο, η μνήμη είναι η αποτροπή τους· την αυτοσυγκράτηση των ρευμάτων λέω, με τη σοφία αυτά κλείνονται».

Αυτούς τους τέσσερις όρους απαντά με δύο όρους. Ερωτηθείς «αυτός ο όρος», ερωτηθείς για την κάθαρση αυτού του μολυσμένου κόσμου, τα ρεύματα είναι οι έξι κατηγορίες επιθυμίας που υποδεικνύονται με τον όρο «πολλά» σε όλες τις αισθητήριες βάσεις. «Με τι αποτρέπονται αυτά τα ρεύματα» ρωτά για την εγκατάλειψη των προδιαθέσεων· «με τι τα ρεύματα κλείνονται» ρωτά για την εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων. Εκεί ο Ευλογημένος διδάσκει με τη μνήμη στις έξι θύρες· διότι όποιος διαμένει με πλήρη επίγνωση και με τη μνήμη ως θυρωρό, σε αυτόν οι ικανότητες γίνονται φυλαγμένες. Εκεί, στις φυλαγμένες ικανότητες, όποια διόραση, αυτή οδηγεί στην πλήρη εγκατάλειψη εκείνων των ρευμάτων και εκείνης της άγνοιας από την οποία ο κόσμος είναι εμποδισμένος. Έτσι τα ρεύματα κλείνονται επίσης· πέρα από αυτό ρωτά.

«Η σοφία και η μνήμη και της νοητικότητας και υλικότητας, ερχόμενος να ρωτήσει τον Ευλογημένο, πού αυτό κατευνάζεται» - αυτούς τους τέσσερις όρους ο Ευλογημένος απαντά με έναν όρο.

Αυτή την ερώτηση που ρώτησες, Ατζίτα, σου απαντώ... κ.λπ...

Με την παύση της συνείδησης, εδώ αυτό κατευνάζεται.

Με αυτή την ερώτηση τι ρωτά; Ρωτά για το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης· αυτό ο Ευλογημένος απαντά με το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Εκεί με την πρώτη ερώτηση ρωτά για τη μόλυνση. Με τη δεύτερη ερώτηση ρωτά για την κάθαρση. Με την τρίτη ερώτηση ρωτά για το στοιχείο του Νιμπάνα με υπόλειμμα προσκόλλησης. Με την τέταρτη ερώτηση ρωτά για το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης· πέρα από αυτό ρωτά.

Και εκείνοι που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα, και εκείνοι οι πολλοί που ασκούνται εδώ·

τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ, ερωτηθείς εξήγησε, αγαπητέ.

Ρωτά αυτούς τους τέσσερις όρους. Πόσες λοιπόν ερωτήσεις αυτοί που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα και οι Άξιοι και οι ασκούμενοι; Τι είναι πρώτο και τι είναι τελευταίο - αυτό είναι το νόημα. Εκεί ποιο ρωτά πρώτο, ποιο μετά; Ρωτά πρώτα για τον Άξιο. Στις καταστάσεις του ασκούμενου, εκεί με ποιον όρο «αυτοί που έχουν κατανοήσει τα φαινόμενα» συμπεριλαμβάνονται οι Άξιοι· με τον όρο «πολλοί» συμπεριλαμβάνονται οι ασκούμενοι. «Τη συμπεριφορά τους σε μένα, συνετέ» - ρωτά τον Ευλογημένο με κοινό όρο. Σε αυτόν τα κοινά και τα μη-κοινά πρέπει να ερωτηθούν στις ερωτήσεις. Αυτό ο Ευλογημένος απαντά. Όχι όπως ρωτήθηκε· αυτό που ρωτήθηκε πρώτο, αυτό απαντά μετά. Αυτό που ρωτήθηκε μετά, απαντά πρώτο. Και τι ρωτήθηκε αυτό; Ποια είναι η συμπεριφορά των καθαρών και αυτών που εξαγνίζονται - αυτό ρώτησε· αυτό «στις ηδονές ας μην είναι άπληστος». «Με νου ας είναι αθόλωτος» - τις προδιαθέσεις με τον λογισμό ο Ευλογημένος αποτρέπει· δύο όμως με την αθολότητα του λογισμού είναι η προδιάθεση, όπως υποδείχθηκε στα νοητικά εμπόδια. «Επιδέξιοι σε όλα τα φαινόμενα» - απαντά για τον Άξιο.

Ο στίχος «με τι διαβαίνει τη νοητική πλημμύρα», αυτοί οι τέσσερις όροι. Τέσσερις ακριβώς ερωτήσεις. Ποια είναι η αιτία; Διότι εδώ η φρασεολογία δεν ακολουθεί το νόημα όπως στην πρώτη ερώτηση του Ατζίτα· σε αυτήν δεν υπάρχουν κατηγορηματικά πολλές απαντήσεις, πολλές ερωτήσεις, ούτε μία μόνο, ούτε όλες ρωτά, προηγουμένως απαντήθηκε, όπως η τέταρτη ερώτηση του Ατζίτα· αυτό που εδώ όπως πραγματικά είναι με τη δέσμευση του όρου της αναζήτησης οι απαντήσεις, έτσι όπως πραγματικά είναι αναζητά. Όποιος πάλι εδώ ό,τι έτσι ρωτά, εκεί αυτός ο τρόπος στην ερώτηση· ο στίχος «εσωτερικό πλέγμα, εξωτερικό πλέγμα» πρέπει να αναζητηθεί για την ερώτηση και την απάντηση. Πώς απαντήθηκε; Ο Ευλογημένος απαντά: Ο στίχος «εδραιωμένος στην ηθική ο σοφός άνθρωπος». Εκεί με την ανάπτυξη της συνείδησης είναι η νοητική ηρεμία, με την ανάπτυξη της σοφίας είναι η διόραση. Εκεί έτσι συμπεραίνεται: όσα φαινόμενα εγκαταλείπονται με τη νοητική ηρεμία και με τη διόραση, αυτά είναι το εσωτερικό πλέγμα και το εξωτερικό πλέγμα. Εκεί η απάντηση: με τη νοητική ηρεμία εγκαταλείπεται η λαγνεία, με τη διόραση η άγνοια. Η λαγνεία με εσωτερικό αντικείμενο είναι το εσωτερικό πλέγμα, η λαγνεία με εξωτερικό αντικείμενο είναι το εξωτερικό πλέγμα. Η άποψη

περί ταυτότητας με εσωτερικό αντικείμενο, αυτό είναι το εσωτερικό πλέγμα. Και οι εξήντα μία λανθασμένες απόψεις με εξωτερικό αντικείμενο είναι το εξωτερικό πλέγμα· διότι όποια με εσωτερικό αντικείμενο, όποια θα είναι μέρος της λανθασμένης άποψης, αυτό είναι το πλέγμα. Έτσι συνοπτικά, όποια επιθυμία και άποψη με εσωτερικό αντικείμενο, αυτό είναι το εσωτερικό πλέγμα. Όποια επιθυμία και άποψη με εξωτερικό αντικείμενο, αυτό είναι το εξωτερικό πλέγμα.

Όπως η θεότητα ρωτά τον Ευλογημένο με τον στίχο «με τέσσερις τροχούς, με εννέα θύρες». Εκεί ο Ευλογημένος απαντά με τον στίχο «αφού έκοψε τη μνησικακία και τη δίψα»· αυτό ο Ευλογημένος απαντά ως την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Με αυτή την απάντηση ο Ευλογημένος συμπεραίνεται ότι τις νοητικές μολύνσεις εδώ με τον προηγούμενο στίχο πρέπει να αναλυθούν. Διότι αυτό «με τέσσερις τροχούς» σημαίνει τα τέσσερα χέρια και πόδια. «Με εννέα θύρες» σημαίνει τα εννέα στόμια πληγών. Όπως «με τέσσερις τροχούς» σημαίνει οι τέσσερις προσκολλήσεις· με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με την παύση της προσκόλλησης υπάρχει παύση του γίνεσθαι. «Με εννέα θύρες» σημαίνει εννέα είδη αλαζονείας· διότι για αυτόν που έχει τη φύση της αλαζονείας υπάρχει υπαρξιακός πόνος: «είμαι ανώτερος, είμαι ίσος, είμαι κατώτερος» - τρεις τριάδες πλήρεις. Διότι συνδεδεμένο με την τριάδα είναι το πάθος για τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Εκεί «η μνησικακία» απαντάται ως η επιθυμία. «Η δίψα» απαντά ως η αλαζονεία· «η επιθυμία και η απληστία και το κακό» είναι το πάθος για τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Εκεί «η άνομη απληστία είναι κακή» υποδεικνύεται ως «η επιθυμία με τη ρίζα της». «Η επιθυμία με ρίζα την αγνωσία» σημαίνει η επιθυμία με ρίζα την αγνωσία· η εγκατάλειψη της επιθυμίας και της λανθασμένης άποψης. Και όσα άλλα οποιαδήποτε συνδέονται με τη σύνδεση των τεσσάρων τροχών, με αυτόν ακριβώς τον λόγο συνδέονται, όλα τα φαινόμενα που οδηγούν στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων πρέπει να αναλυθούν. Εκεί αυτός ο στίχος είναι η απάντηση· συμφωνεί με την ερώτηση και με την απάντηση. Αυτό αν με τη σύνδεση και μαζί με την επεξήγηση και στην επαναληπτική ωδή αυτός διερευνά· ο Ευλογημένος όσους όρους θέτει, με τόσους επαναλαμβάνει.

46. Προικισμένος με οκτώ ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον. Αυτοί οι οκτώ όροι τέθηκαν. Με έξι όρους ο Ευλογημένος επαναλαμβάνει.

«Αυτός που πράγματι δεν τρέμει φτάνοντας σε συνέλευση με σκληρούς ομιλητές·

και δεν παραλείπει τον λόγο, και δεν συγκαλύπτει το μήνυμα.

«Και μιλάει χωρίς αμφιβολία, και όταν ρωτιέται δεν θυμώνει· αυτός πράγματι ο τέτοιος μοναχός, είναι κατάλληλος να αναλάβει αγγελιαφορικό καθήκον».

Εκεί όμως ο Ευλογημένος όσους όρους θέτει, με τόσους επαναλαμβάνει. Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας καλός φίλος είναι αγαπητός, σεβαστός και αξιοσεβαστός, αναλυτικά· αυτό ο Ευλογημένος επαναλαμβάνει με επτά όρους. Έτσι ο πολυμαθής επαναλαμβάνει· η τοποθέτηση είναι λιγότερη ομιλία ή όρος, ο πολυμαθής τοποθετεί εννέα όρους· με λιγότερη επαναληπτική ωδή περισσότερη επαναλαμβάνει. Αυτή ονομάζεται η επαναληπτική ωδή και η διερεύνηση· αυτή η διερεύνηση ονομάζεται μέθοδος.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της σύνδεσης;

Όλων των μεθόδων, ποιο είναι το επίπεδο και ποιο το πεδίο τους·
η εξέταση του έγκυρου και του άκυρου, η μέθοδος ονομάστηκε εγκυρότητα.

Των δεκαέξι μεθόδων, όπως η διδασκαλία, όπως η διερεύνηση και αυτό που υποδεικνύεται, αυτή είναι η έκθεση. Αυτή η ερώτηση δεν συνδέεται στις ομιλίες· η διερεύνηση εκεί, αυτή είναι η εγκυρότητα.

Όπως πράγματι με αιτία, με συνθήκη τα όντα μολύνονται, υπάρχει αιτία, υπάρχει συνθήκη για τη μόλυνση των όντων· με αιτία, με συνθήκη τα όντα εξαγνίζονται, υπάρχει αιτία, υπάρχει συνθήκη για τον εξαγνισμό των όντων. Από ένα ηθικό άτομο, Άναντα, δεν πρέπει να εξηγείται: πώς θα μπορούσε να μου εγερθεί μεταμέλεια... κ.λπ... πρέπει να γίνει μη-εξήγηση· αυτή είναι η οδός του εξαγνισμού. Ποια είναι η αιτία του, ποια η συνθήκη· του συναθροίσματος της ηθικής τέσσερα τέσσερα είναι η αιτία και η συνθήκη. Η συναναστροφή με ενάρετα άτομα και η διαμονή σε κατάλληλο μέρος, αυτή είναι η παράγωγη συνθηκοκρατία με συνθήκη. Η παλαιά πράξη της οποίας το επακόλουθο είναι συνθήκη, με αυτή τη συνθήκη η ορθή κατεύθυνση του εαυτού, αυτή είναι η αιτία. Έτσι το συνάθροισμα της ηθικής με αιτία, με συνθήκη· αυτή είναι η εγκόσμια ηθική.

Όποια όμως είναι η υπερκόσμια ηθική, τρεις ικανότητες είναι η συνθήκη της -η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης - αυτή είναι η συνθήκη. Και η ικανότητα της μνήμης και η ικανότητα της σοφίας είναι η αιτία. Με τη σοφία που οδηγεί στη διείσδυση, η ηθική γεννιέται. Και η ηθική του εισερχόμενου στο ρεύμα, γι' αυτό αυτή είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη. Και πάλι η γαλήνη της αυτοσυγκέντρωσης και η αγαλλίαση και η χαρά είναι συνθήκη. Η ευτυχία είναι η αιτία, γι' αυτό το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης είναι με αιτία, με συνθήκη. Αυτό που ο αυτοσυγκεντρωμένος κατανοεί όπως πραγματικά είναι, αυτή είναι η σοφία. Η φωνή από άλλον και η εσωτερική συνετή προσοχή είναι η αιτία και η συνθήκη· έτσι αυτά τα τρία συναθροίσματα με αιτία, με συνθήκη, έτσι η επταπλή σοφία. Και στις επτά επεξηγήσεις και στις ομιλίες δεν συνδέεται. Αυτή είναι η μέθοδος της εγκυρότητας. Αυτή πρέπει να βλέπεται στις τέσσερις μεγάλες αναφορές.

47. Εκεί ποια είναι η εγγύτατη αιτία;

Ο νικητής διδάσκει τη Διδασκαλία, και αυτής της Διδασκαλίας ποια είναι η εγγύτατη αιτία·
έτσι μέχρι όλα τα φαινόμενα, αυτή η μέθοδος είναι η εγγύτατη αιτία.

Εκεί τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Σε όποιους το ηδονικό πάθος εγείρεται ή έχει εγερθεί ή θα εγερθεί, σε αυτές τις πέντε υλικές αισθητήριες βάσεις και όχι αλλού από αυτές είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Λέγεται, γι' αυτό τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Οι πέντε ικανότητες είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για υλική μορφή. Η νοητική ικανότητα είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για ύπαρξη. Τα πέντε συναθροίσματα είναι η εγγύτατη αιτία της άποψης περί ταυτότητας. Οι εξήντα μία λανθασμένες απόψεις είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για απόψεις. Το ηδονικό στοιχείο είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Το

στοιχείο της άυλης σφαίρας είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για άυλη ύπαρξη. Η αντίληψη της ευτυχίας είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Η αντίληψη του θυμού είναι η εγγύτατη αιτία του θυμού. Η έλλειψη ενσυνειδητότητας είναι η εγγύτατη αιτία της σύγχυσης. Οι εννέα αφορμές μνησικακίας είναι η εγγύτατη αιτία του θυμού. Η εννεαπλή αλαζονεία είναι η εγγύτατη αιτία της αλαζονείας. Το ευχάριστο αίσθημα είναι η εγγύτατη αιτία της υπολανθάνουσας τάσης για πάθος. Το δυσάρεστο αίσθημα είναι η εγγύτατη αιτία της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή. Το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα είναι η εγγύτατη αιτία της υπολανθάνουσας τάσης για άγνοια. Η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό και η ψευδολογία είναι η εγγύτατη αιτία της απληστίας. Ο φόνος έμβιων όντων και η διχαστική ομιλία και η σκληρή ομιλία είναι η εγγύτατη αιτία του θυμού. Η λανθασμένη πορεία και η φλυαρία είναι η εγγύτατη αιτία της αυταπάτης. Η ύπαρξη και ο πλούτος και η διασπορά είναι η εγγύτατη αιτία της ταύτισης με το εγώ. Η κατοχή των εξωτερικών είναι η εγγύτατη αιτία της ταύτισης με το δικό μου. Η προσκόλληση στο σώμα είναι η εγγύτατη αιτία της λανθασμένης άποψης. Το σωματικό μίσος είναι η εγγύτατη αιτία του μίσους. Η σωματική διαφθορά είναι η εγγύτατη αιτία της απληστίας. Όποιο φαινόμενο εγείρεται με όποιο αντικείμενο, είτε με το θεμέλιο της αλήθειας είτε με το θεμέλιο του φαινομένου είτε με την υπολανθάνουσα τάση, εκείνο το φαινόμενο είναι η εγγύτατη αιτία αυτού. Με αυτό το αισθητηριακό αντικείμενο εκείνο το φαινόμενο εγείρεται.

Όπως ένας άνθρωπος που δεν βρίσκει την εγγύτατη αιτία του προηγούμενου βήματος σηκώνει το δεύτερο βήμα, αυτός μαζεύει το πίσω βήμα. Αν λοιπόν αυτός δεν βρίσκει την εγγύτατη αιτία του δεύτερου βήματος, σηκώνει άλλο βήμα. Αυτού αυτό γίνεται η συνθήκη. Έτσι ένα φαινόμενο είτε καλό είτε φάυλο είτε απροσδιόριστο που δεν βρίσκει την εγγύτατη αιτία δεν λειτουργεί. Όπως η απόκτηση της πηγής του εφαρμοζόμενου φαινομένου, αυτή ονομάζεται η μέθοδος της εγγύτατης αιτίας.

48. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του χαρακτηριστικού;

Όταν ένα φαινόμενο έχει ειπωθεί, όποια φαινόμενα έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό με αυτό·

όλα θεωρούνται ειπωμένα, αυτή η μέθοδος ονομάζεται χαρακτηριστικό.

Αυτών που η μνήμη επί του σώματος είναι καλά ξεκινήμενη, πάντα - όταν αυτός ο στίχος έχει ειπωθεί, με τη μνήμη επί του σώματος θεωρούνται ειπωμένες η μνήμη επί του αισθήματος, η μνήμη επί της συνείδησης και η μνήμη επί των νοητικών φαινομένων, με μία εφαρμογή της μνήμης από τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Διότι η συνείδηση δεν λειτουργεί σε έναν σταθμό συνείδησης, λειτουργεί σε διάφορους προορισμούς· όταν η μνήμη επί του σώματος έχει ειπωθεί, θεωρούνται ειπωμένες η μνήμη επί του αισθήματος και η μνήμη επί της συνείδησης και των νοητικών φαινομένων. Διότι όταν η μνήμη επί του σώματος έχει αναπτυχθεί, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης δεν αποτυγχάνουν να φτάσουν στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Έτσι όταν τέτοια παρόμοια φαινόμενα έχουν ειπωθεί, όλα τα φαινόμενα θεωρούνται ειπωμένα.

Ο εξαγνισμός του δικού του νου, αυτή είναι η διδασκαλία των Βουδών - με αυτόν τον στίχο οι νοητικοί παράγοντες έχουν ειπωθεί, στη συνείδηση η ύλη έχει ειπωθεί. Αυτή η νοητικότητα και υλικότητα είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Έπειτα

από τον εξαγνισμό του δικού του νου, ό,τι καθαρίζει, αυτό είναι ο υπαρξιακός πόνος. Με ό,τι καθαρίζει, αυτή είναι η οδός. Από όπου προέρχεται ο καθαρισμός, αυτή είναι η παύση. Εξαρτώμενη από το μάτι και τα υλικά φαινόμενα εγείρεται η οφθαλμική συνείδηση· εκεί τα συγγενημένα αίσθημα, αντίληψη, βούληση, επαφή, προσοχή - αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό με το χαρακτηριστικό της έγερσης. Και αυτός που αποστασιοποιείται από την ύλη, αποστασιοποιείται από το αίσθημα, αποστασιοποιείται και από την αντίληψη, τις δραστηριότητες και τη συνείδηση. Έτσι όποια φαινόμενα έχουν το ίδιο χαρακτηριστικό, όταν ένα από αυτά τα φαινόμενα έχει υποδειχθεί, όλα τα φαινόμενα θεωρούνται υποδειχθέντα· αυτή ονομάζεται η μέθοδος του χαρακτηριστικού.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης;

Γλώσσα και πρόθεση, και φρασεολογία της διδασκαλίας·
το νόημα της ομιλίας και η σύνδεση προηγούμενου και επόμενου, αυτή η μέθοδος είναι η τετραπλή διάταξη.

Εκεί ποια είναι η γλώσσα, πώς πρέπει να αναζητηθεί; Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: ένας μοναχός προικισμένος με έντεκα ιδιότητες γρήγορα επιτυγχάνει μεγαλοσύνη στις διδασκαλίες· είναι επιδέξιος στο νόημα, και είναι επιδέξιος στη Διδασκαλία, και είναι επιδέξιος στη γλώσσα, και είναι επιδέξιος στην ονομασία του θηλυκού, και επιδέξιος στην ονομασία του αρσενικού, και επιδέξιος στην ονομασία του ουδέτερου, και επιδέξιος στην ονομασία του παρελθόντος, και επιδέξιος στην ονομασία του μέλλοντος, και επιδέξιος στην ονομασία του παρόντος. Επιδέξιος σε μία πρόθεση, επιδέξιος σε πολλές προθέσεις. Σε τι διδάχθηκε, παρελθόν, μέλλον και παρόν. Με την ονομασία του θηλυκού, με την ονομασία του αρσενικού, με την ονομασία του ουδέτερου, όλα υποδείχθηκαν σύμφωνα με την ομιλία. Αυτό από τη φρασεολογία, από την επιδεξιότητα στη γλώσσα - αυτός που εξετάζει την καλή και την κακή γλωσσική διατύπωση της ομιλίας, αυτό πρέπει να διατυπωθεί έτσι. Και αυτό δεν πρέπει να διατυπωθεί. Αυτό ονομάζεται επιδεξιότητα στη γλώσσα.

49. Εκεί ποια είναι η επιδεξιότητα στην πρόθεση; Όπως της ομιλίας που διδάχθηκε, όλης η σειρά πηγαίνει «με αυτό πρέπει να διδαχθεί από τον Ευλογημένο». Όπως τι; «Η επιμέλεια είναι η πορεία προς την αθανασία, η αμέλεια είναι η πορεία προς τον θάνατο» - ο στίχος. Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι επιθυμούν ακριβώς τα ογδόντα, αυτοί θα διαμένουν επιμελείς - αυτή είναι η πρόθεση.

Ο χρόνος της συνεχούς προσπάθειας δεν επιστρέφει, και αυτός δεν φτάνει εκεί στο κακό·
διακηρυγμένο από τον αναζητητή της οδού του αισθήματος, αυτοί που έχουν αποτινάξει τη σκόνη των νοητικών διαφθορών απελευθερώνονται από τον πόνο.

Εδώ ποια είναι η πρόθεση του Ευλογημένου; Όσοι δεν απολαμβάνουν τον πόνο, αυτοί θα καταβάλουν ενεργητικότητα για την εξάλειψη του πόνου. Αυτή είναι εκεί η πρόθεση του Ευλογημένου. Έτσι είτε με στίχο είτε με επεξήγηση όταν διδάχθηκε, με αυτή την ομιλία αποτελεσματική, «όποιος έτσι ακολουθεί την πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία» - αυτή είναι η πρόθεση· αυτή ονομάζεται πρόθεση της διδασκαλίας.

Εκεί ποια είναι η σύνδεση του πριν και του μετά; Ό,τι σε στίχο ή σε ομιλίες οι όροι είναι ογδόντα, αυτοί γίνονται «έτσι» ή «έτσι ακριβώς» - εκείνου του στίχου ή της

ομιλίας όσοι είναι οι προηγούμενοι όροι και όσοι οι επόμενοι, αυτοί πρέπει να συγκριθούν. Έτσι αυτή η σύνδεση με το πριν και το μετά γίνεται γνωστή. Όποιος ένας ξεκινήμενος στίχος, δύο ή τρεις, σε ένα μέρος αυτού, από τα ειπωμένα με τους μη ειπωμένους στίχους το νόημα είναι μη εκτεθέν - αυτό πρέπει να εξεταστεί. Ή ό,τι όλα έτσι γι' αυτόν που αναζητά, η αναζήτηση είναι αβεβαιότητα, γι' αυτόν ή για τους προσδιορισμούς του ατόμου πρέπει να αναζητηθεί περαιτέρω. Αυτό ονομάζεται σύνδεση με το πριν και το μετά. «Επιδεξιότητα» σημαίνει επιδεξιότητα στην πηγή ως προς το θέμα. Ως προς τη φρασεολογία, επιδεξιότητα στη γλώσσα. Επιδεξιότητα στην πρόθεση της διδασκαλίας. Επιδεξιότητα στη σύνδεση με το πριν και το μετά. Εκεί γι' αυτόν ο στίχος αναζητήθηκε ή η πηγή. Για να βρεθεί, το νόημα δεν πρέπει να υποδειχθεί - επιδεξιότητα στην πηγή ως προς το θέμα, επιδεξιότητα στο νόημα· με αυτούς τους τέσσερις όρους το νόημα αναζητούμενο γίνεται αναζητημένο όπως πραγματικά είναι. Και όμως όλο ως προς το θέμα ή με την πηγή, όποια πρόθεση, φρασεολογία, γλώσσα και σύνδεση, ανυπέρβλητη αυτή με το πριν και το μετά - έτσι με το νόημα της ομιλίας πρέπει να διδαχθεί. Αυτή είναι η μέθοδος της τετραπλής διάταξης.

50. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της περιστροφής;

Σε μία εγγύτατη αιτία, αναζητεί την υπόλοιπη εγγύτατη αιτία·
περιστρέφεται στο αντίθετο, αυτή η μέθοδος ονομάζεται περιστροφή.

Όπως τι; «Αυτών των αλαζόνων και αμελών» - οι στίχοι. Αυτό που είναι αμέλεια, αυτό τίνος είναι εγγύτατη αιτία; Της εγκατάλειψης των καλών νοητικών καταστάσεων. Η εγκατάλειψη των καλών νοητικών καταστάσεων λοιπόν τίνος είναι εγγύτατη αιτία; Της καλλιέργειας των φάυλων νοητικών καταστάσεων. Τίνος είναι εγγύτατη αιτία, της καλλιέργειας των καλών νοητικών καταστάσεων; Τίνος είναι εγγύτατη αιτία, της καλλιέργειας της βάσης των νοητικών μολύνσεων; Έτσι μέσω της αμέλειας, στην πλευρά της αυταπάτης είναι η λανθασμένη άποψη, η άγνοια στην πλευρά της θέλησης και του πάθους. Εκεί η επιθυμία και η λανθασμένη άποψη, τέσσερις νοητικές διαφθορές, η επιθυμία: και η νοητική διαφθορά της φιληδονίας και η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη και η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης και η νοητική διαφθορά της άγνοιας. Εκεί «υπάρχει στη συνείδηση» είναι λανθασμένη άποψη, «μόνιμο» στους νοητικούς παράγοντες, μέσω της εισαγωγής στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι η νοητική διαφθορά της φιληδονίας, η προσκόλληση στις επαναγεννήσεις είναι η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη. Εκεί το σύνολο της υλικότητας είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικής διαφθοράς της φιληδονίας και της νοητικής διαφθοράς της προσκόλλησης στην ύπαρξη. Το σύνολο της νοητικότητας είναι η εγγύτατη αιτία της νοητικής διαφθοράς της λανθασμένης άποψης και της νοητικής διαφθοράς της άγνοιας.

Εκεί η εσωτερική μεταφορά μέσω της προσκόλλησης είναι το χαρακτηριστικό της νοητικής διαφθοράς της φιληδονίας. Ο πόθος, η δέσμευση, η νοητική διαμόρφωση, η σωματική δραστηριότητα είναι το χαρακτηριστικό της νοητικής διαφθοράς της προσκόλλησης στην ύπαρξη· και η εμμονή και η αγκίστρωση είναι το χαρακτηριστικό της νοητικής διαφθοράς της λανθασμένης άποψης. Η μη διείδυση στα φαινόμενα και η έλλειψη ενσυνειδητότητας είναι το χαρακτηριστικό της νοητικής διαφθοράς της άγνοιας. Αυτές οι τέσσερις νοητικές διαφθορές είναι οι τέσσερις

προσκολλήσεις. Η νοητική διαφθορά της φιληδονίας είναι η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη είναι η προσκόλληση στην ύπαρξη, η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης είναι η προσκόλληση στις απόψεις, η νοητική διαφθορά της άγνοιας είναι η προσκόλληση στη διδαχή για μόνιμο εαυτό· με αυτές τις τέσσερις προσκολλήσεις είναι τα πέντε συναθροίσματα. Εκεί η νοητική διαφθορά της άγνοιας πρέπει να εγκαταλειφθεί στη συνείδηση· αυτή εγκαταλείπεται από αυτόν που παρατηρεί τη συνείδηση στη συνείδηση. Η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης πρέπει να εγκαταλειφθεί στα νοητικά αντικείμενα· αυτή εγκαταλείπεται από αυτόν που παρατηρεί τα νοητικά αντικείμενα στα νοητικά αντικείμενα. Η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της προσκόλλησης· αυτή εγκαταλείπεται από αυτόν που παρατηρεί τα αισθήματα στα αισθήματα. Η νοητική διαφθορά της φιληδονίας πρέπει να εγκαταλειφθεί στα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής· αυτή εγκαταλείπεται από αυτόν που παρατηρεί το σώμα στο σώμα. Εκεί η παρατήρηση του σώματος ακολουθεί την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Η παρατήρηση των αισθημάτων είναι η συνθήκη των πέντε ικανοτήτων - της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, της ικανότητας του σωματικού πόνου, της ικανότητας ευαρέσκειας, της ικανότητας δυσαρέσκειας, της ικανότητας αταραξίας - η περιοχή των επτά νοητικών μολύνσεων, γι' αυτό ακολουθεί την προέλευση. Η παρατήρηση του νου στη συνείδηση ακολουθεί την παύση. Η παρατήρηση των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα ακολουθεί την οδό. Γι' αυτό με την ενόραση στα τέσσερα, όλα εκείνου ακριβώς εγκαταλείπονται, με την οποία υποδείχθηκαν πρώτα «αυτών των αλαζόνων και αμελών, οι νοητικές διαφθορές αυξάνονται». Διότι για αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών· ο υπαρξιακός πόνος, η προέλευση, η παύση, η οδός, διότι αυτές είναι οι φαύλες νοητικές καταστάσεις. Έτσι πρέπει να αναζητηθούν. Όσο εκτείνεται ο προορισμός εκείνου του φαύλου, από εκεί μέσω του αντίθετου αναζητεί τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, περιστρέφεται με τη μέθοδο εκείνων των νοητικών μολύνσεων. Αυτή ονομάζεται η μέθοδος της περιστροφής. Έτσι και οι λαμπρές νοητικές καταστάσεις πρέπει να αναζητηθούν. Θα έρθουμε στις φαύλες νοητικές καταστάσεις.

Εκεί αυτό είναι το επίπεδο του τρόπου της επιστροφής: οι εδραιώσεις της μνήμης και οι ψευδαισθήσεις και οι τέσσερις γνώσεις και η πρακτική που οδηγεί στην ανάδυση της ταυτότητας και η πρακτική που οδηγεί στην παύση της ταυτότητας.

51. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της διαίρεσης; Οτιδήποτε πρέπει να απαντηθεί με διάκριση, αυτό ονομάζεται μέθοδος της διαίρεσης. Όπως τι; Αφού έρθει και πάλι το άτομο υπάρχει, δεν υβρίζει αυτό που ήρθε, για την ερώτηση που πρέπει να απαντηθεί με αντερώτηση, η υπέρβαση κάτι ενός - αυτή ονομάζεται η μέθοδος της διαίρεσης.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της αντιστροφής; Οτιδήποτε είναι υπόδειξη του αντιθέτου, αυτό ονομάζεται μέθοδος της αντιστροφής. Όπως ειπώθηκε από τον Ευλογημένο: σε αυτόν που έχει ορθή άποψη, σε ένα τέτοιο αρσενικό άτομο, η λανθασμένη άποψη έχει διαβρωθεί - αναλυτικά όλοι οι παράγοντες της οδού. Αυτή ονομάζεται η μέθοδος της αντιστροφής.

Εκεί ποια είναι η μέθοδος της συνωνυμίας;

Με πολλά συνώνυμα, ένα φαινόμενο φανερώθηκε·

αυτός που γνωρίζει στην ομιλία, ο γνώστης της ομιλίας, αυτή η μέθοδος ονομάζεται συνωνυμία.

Όπως ο σεβάσμιος Σαριπούττα σε ένα θέμα με συνώνυμα, με διαφορετικές εκφράσεις, επαινέθηκε από τον Ευλογημένο: «με μεγάλη σοφία ο Σαριπούττα, με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία» - αυτό είναι συνώνυμο της σοφίας. Και όπως στην ανάλυση της οδού με νόημα της διαφυγής, κάθε ένας παράγοντας της οδού υποδείχθηκε με συνώνυμα. Έτσι τα συνώνυμα της άγνοιας. Μία φαύλη ρίζα, αυτή ακριβώς υπάρχουσα, σε εκείνες τις διάφορες περιοχές με εκείνους τους διάφορους τρόπους την κατανοούν. Διότι με αυτό ακόμη και αυτό ακριβώς αποκαλούν, ακολουθεί άλλο. «Του μοναχού που έχει εγκαταλείψει όλες τις ηδονές» - οι ηδονές αποκλήθηκαν. «Αυτού που έχει διαβεί, υποπτεύεται» - αυτές ακριβώς τις ηδονές «υποπτεύεται» αποκαλεί. «Αυτού που ακούει, πρώτα προσκολλώνται» - αυτές ακριβώς τις ηδονές «προσκολλώνται» αποκαλεί. Έτσι όποιο φαινόμενο διδάσκεται στην ομιλία, η αναζήτησή του είναι: «ποιου φαινομένου αυτό είναι το όνομα, ποιου αυτό είναι το συνώνυμο». Διότι ο παντογνώστης, όποια γλώσσα υπάρχει για οποιουσδήποτε, σύμφωνα με την πορεία τους με εκείνον τον τρόπο διδάσκει - έτσι το συνώνυμό του πρέπει να αναζητηθεί. Αυτή είναι η μέθοδος της συνωνυμίας.

52. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του προσδιορισμού; «Τέσσερις ευγενείς αλήθειες», η ομιλία υποδεικνύει, ο προσδιορισμός της κατάθεσης. Ο οποίος είναι ο προσδιορισμός της προέλευσης. Στη φαγώσιμη τροφή υπάρχει θέληση, υπάρχει πάθος, μέχρι που είναι εδραιωμένη. Εκεί η συνείδηση καθιστά γνωστό τον προσδιορισμό της παραγωγής. Στη φαγώσιμη τροφή δεν υπάρχει θέληση... κ.λπ... ο προσδιορισμός της εκρίζωσης.

Ο νους του απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους του απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους του απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας· καθιστά γνωστό τον προσδιορισμό της εγκατάλειψης. Η επιθυμία αυτού που έχει μπροστά, η σοφία μετατρέπεται· ο στίχος καθιστά γνωστό τον προσδιορισμό του ευχάριστου. Έτσι όμως «προσδιορισμός του ευχάριστου»: ο Ευλογημένος καθιστά γνωστό ένα φαινόμενο. Διότι δεν είναι ότι η επιθυμία είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αφού γίνει αυτό, η προέλευση της επιθυμίας πρέπει να αναλυθεί παντού. Όπως τον εγερθέντα ηδονικό λογισμό δεν αποδέχεται, απομακρύνει, εγκαταλείπει· ο προσδιορισμός της απόρριψης. Έτσι όλων των φαινομένων, και των καλών και των φαύλων, όποιο είναι το πεδίο του φαινομένου, αυτό ακριβώς το φαινόμενο λειτουργεί εκεί. Τα υπόλοιπα φαινόμενα γίνονται ακόλουθα αυτού. Αυτός ο προσδιορισμός είναι δύο ειδών - ο προσδιορισμός εξαρτώμενος από άλλο και ο προσδιορισμός εξαρτώμενος από τον εαυτό. Ποιος είναι ο προσδιορισμός εξαρτώμενος από τον εαυτό; Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση· ένας αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. «Η ύλη είναι παροδική» κατανοεί όπως πραγματικά είναι· αυτός είναι ο προσδιορισμός εξαρτώμενος από τον εαυτό και ο προσδιορισμός εξαρτώμενος από άλλο, αυτός ο προσδιορισμός της σοφίας και της ηθικής, όπως αναπτύσσετε τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Αυτός έχει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, εύκαμπτες τέσσερις ικανότητες, αυτές εξαρτώνται από τέσσερα· τρεις ακλόνητες πεποιθήσεις, εξαρτώμενη από άλλο η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, τέσσερις ικανότητες εξαρτώμενες από άλλο· στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες μη εξαρτώμενη από άλλο η ικανότητα της σοφίας, στις

εφαρμογές της μνήμης και στις ορθές επίμονες προσπάθειες η ικανότητα της ενεργητικότητας. Έτσι στη δική του εγγύτατη αιτία, στο δικό του πεδίο εξαρτώμενο από τον εαυτό αυτό το φαινόμενο, και αυτό πρέπει να καθιστάται γνωστό εκεί. Η καταστροφή του αντιθέτου του πρέπει να αναλυθεί. Εδώ αυτός ο προσδιορισμός πολλών τρόπων: για ποιον λόγο αυτό το φαινόμενο προσδιορίστηκε; Αυτός ονομάζεται ο προσδιορισμός.

53. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της εισόδου; Πρέπει να εισαχθεί σε έξι φαινόμενα. Σε ποια έξι; Στα συναθροίσματα, στα στοιχεία, στις αισθητήριες βάσεις, στις ικανότητες, στις αλήθειες, στις Εξαρτώμενες Γενέσεις. Δεν υπάρχει εκείνη η ομιλία ή ο στίχος ή η επεξήγηση. Που δεν παρατηρείται σε κάποιο από αυτά τα έξι φαινόμενα. Σε αυτό το βαθμό αυτή είναι ολόκληρη η διδασκαλία, είτε τα συναθροίσματα είτε τα στοιχεία είτε οι αισθητήριες βάσεις είτε οι αλήθειες είτε η Εξαρτώμενη Γένεση· εκεί από τα πέντε συναθροίσματα το συνάθροισμα του αισθήματος είναι η εγγύτατη αιτία της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης. Εκεί τα τρία αισθήματα: στο ευχάριστο αίσθημα η ευαρέσκεια με συλλογισμό, στο δυσάρεστο αίσθημα η δυσαρέσκεια με συλλογισμό, στο ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα η αταραξία με συλλογισμό. Ό,τι πάλι εκεί βιώνεται, αυτή είναι η αλήθεια του υπαρξιακού πόνου· στα συναθροίσματα το συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων, εκεί το σώμα λειτουργεί αμελώς· και αυτό που έχει πάει στη δραστηριότητα είναι διπλό, και η πράξη που εισέρχεται στο συνεχές ζωής, και οι τρεις δραστηριότητες - είτε αξιόπαινες βουλητικές δραστηριότητες είτε αξιόμεμπτες είτε αδιατάρακτες - είναι η αιτία για όλους αυτούς που έχουν πάθος, όχι για αυτόν που είναι χωρίς πάθος· και οι νοητικές διαμορφώσεις του μίσους, αυτός που δεν είναι χωρίς πάθος προτίθεται και σχεδιάζει· αυτός που είναι χωρίς πάθος όμως προτίθεται αλλά δεν δημιουργεί· όπως ο ζεστός κεραυνός πέφτοντας σε ξύλο ή δέντρο ή αλλού σπάζει και καίει, έτσι η βούληση με πάθος προτίθεται και δημιουργεί. Όπως ο ψυχρός κεραυνός δεν σπάζει ούτε καίει, έτσι η βούληση χωρίς πάθος προτίθεται αλλά δεν δημιουργεί. Εκεί από τα πέντε συναθροίσματα ένα συνάθροισμα είναι το σώμα χωρίς ικανότητες, το συνάθροισμα της αντίληψης.

Εκεί από τα στοιχεία υπάρχουν δεκαοκτώ στοιχεία. Εκεί τα δέκα υλικά στοιχεία, όταν αυτά διδάσκονται, πρέπει να αναλυθεί το συνάθροισμα του υλικού σώματος, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Και οι έξι κατηγορίες συνείδησης με το στοιχείο του νου ως έβδομο, εκεί πρέπει να αναλυθεί το συνάθροισμα της συνείδησης, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Το στοιχείο των φαινομένων όμως είναι η συγκέντρωση των φαινομένων· αυτό το φαινόμενο με όποια αιτία και επακόλουθο και καρπό και λειτουργία και συνωνυμία βρίσκεται, με αυτό πρέπει να αναλυθεί. Είτε καλά είτε φάυλα είτε απροσδιόριστα είτε μη συνθηκοκρατημένα. Από τις δώδεκα αισθητήριες βάσεις οι δέκα αισθητήριες βάσεις είναι υλικές· αυτή η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναλυθεί. Το συνάθροισμα του υλικού σώματος και η αισθητήρια βάση του νου πρέπει να αναλυθούν με το συνάθροισμα της συνείδησης, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου. Η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων είναι η συγκέντρωση διαφόρων φαινομένων. Εκεί όσα φαινόμενα είναι ικανότητες πρέπει να αναλυθούν στις ικανότητες, όσα είναι μη-ικανότητες πρέπει να αναλυθούν στις μη-ικανότητες. Και πρέπει να εισαχθούν κατά μέθοδο. Όπως εκείνο το στοιχείο των φαινομένων, έτσι

πρέπει να αναζητηθεί η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων. Διότι ακριβώς ό,τι είναι το στοιχείο των φαινομένων, αυτό ακριβώς είναι η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων, ούτε λιγότερο ούτε περισσότερο.

Εκεί η Εξαρτώμενη Γένεση υπάρχει τριών ειδών, υπάρχει τεσσάρων ειδών, υπάρχει δύο ειδών. Εκεί η τριών ειδών Εξαρτώμενη Γένεση είναι αιτία, καρπός και επακόλουθο. Η άγνοια, οι δραστηριότητες, η επιθυμία και η προσκόλληση - αυτή είναι η αιτία· η συνείδηση, η νοητικότητα και υλικότητα, οι έξι αισθητήριες βάσεις, η επαφή και το αίσθημα - αυτή είναι η συνθήκη· όποιο είναι το γίνεσθαι, αυτό είναι το αποτέλεσμα· όποια είναι η γέννηση και ο θάνατος, αυτό είναι το επακόλουθο.

Πώς είναι τεσσάρων ειδών η αιτία, η συνθήκη, το αποτέλεσμα και το επακόλουθο; Η άγνοια και οι δραστηριότητες της επιθυμίας και η προσκόλληση - αυτή είναι η αιτία. Η συνείδηση είναι συνθήκη της νοητικότητας και υλικότητας. Η νοητικότητα και υλικότητα επαναγεννιέται· έτσι σε αυτόν που έχει επαναγεννηθεί οι έξι αισθητήριες βάσεις, η επαφή και το αίσθημα - αυτή είναι η συνθήκη. Όποιο είναι το γίνεσθαι, αυτό είναι το αποτέλεσμα. Όποια είναι η γέννηση και το γήρας και ο θάνατος - αυτό είναι το επακόλουθο.

Πώς είναι διπλή η Εξαρτώμενη Γένεση; Η άγνοια, οι δραστηριότητες, η επιθυμία, η προσκόλληση - αυτή είναι η προέλευση. Η συνείδηση, η νοητικότητα και υλικότητα, οι έξι αισθητήριες βάσεις, η επαφή, το αίσθημα, το γίνεσθαι, η γέννηση και ο θάνατος - αυτός είναι ο πόνος. Όμως από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων· αυτές είναι οι δύο αλήθειες με το αντίθετό τους. Γι' αυτό η Εξαρτώμενη Γένεση, με όποιον τρόπο υποδείχθηκε, με εκείνον τον τρόπο πρέπει να αναλυθεί.

Έτσι και οι είκοσι δύο ικανότητες. Δώδεκα ικανότητες από την οφθαλμική ικανότητα μέχρι την ικανότητα δυσαρέσκειας, αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος. Η ικανότητα της αρρενωπότητας και η λανθασμένη άποψη είναι η εγγύτατη αιτία της επιθυμίας. Επειδή ο άνθρωπος για τους άνδρες, αυτό έτσι πρέπει να γίνει. Τότε εσωτερικά έλκεται. Αυτή είναι η ταύτιση με το εγώ· αυτός γεμάτος με λαγνεία για τη φήμη αναζητά εξωτερικά, αυτή είναι η ταύτιση με το δικό μου· έτσι και η γυναίκα· εκεί η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας είναι ακόλουθοι της ικανότητας της αρρενωπότητας. Σε αυτόν, όταν η πρόθεση εκπληρώνεται, οι καταστάσεις απληστίας αυξάνουν την καλή ρίζα. Αν όμως αυτή η πρόθεσή του δεν πηγαίνει στην εκπλήρωση, σε αυτόν υπάρχει η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας. Και το μίσος, η φαύλη ρίζα, αυξάνεται. Αν όμως αναπτύσσει την αταραξία, γίνεται ακόλουθος της ικανότητας αταραξίας. Και η μη-αυταπάτη, η καλή ρίζα, αυξάνεται. Έτσι οι επτά ικανότητες αναφορικά με τη βάση των νοητικών μολύνσεων, αδιαχώριστες και αμετάβλητες, για όλους είναι το αίσθημα, η ικανότητα της θηλυκότητας, η ικανότητα της αρρενωπότητας. Εκεί οι οκτώ ικανότητες από την ικανότητα της πίστης μέχρι την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Οι δέκα ικανότητες της σοφίας είναι η εγγύτατη αιτία του ηδονικού πάθους. Η νοητική ικανότητα είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για ύπαρξη. Οι ικανότητες της σοφίας είναι η εγγύτατη αιτία του πάθους για υλική μορφή. Η ικανότητα της θηλυκότητας και η ικανότητα της αρρενωπότητας είναι η εγγύτατη αιτία του προσδιορισμού του όντος. Εκεί με όποια ικανότητα είναι κατάλληλο ή μπορεί να εισαχθεί σε στίχο, με εκείνη πρέπει να αναλυθεί. Έτσι στα

συναθροίσματα, στα στοιχεία, στις αισθητήριες βάσεις, στις αλήθειες, στις Εξαρτώμενες Γενέσεις, αυτή είναι η μέθοδος της εισόδου.

54. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθαρισμού; Οι στίχοι που θα ειπωθούν με μία αρχή. Εκεί όταν ένας έχει ειπωθεί, στους υπόλοιπους που ειπώθηκαν εκείνο το νόημα δεν πρέπει να αναλυθεί. Για ποιον λόγο; Διότι εκείνο το νόημα δεν έχει ειπωθεί ακόμα· αυτό που δεν ειπώθηκε δεν είναι δυνατόν να αναλυθεί. Όπως τι; «Η επιμέλεια είναι η πορεία προς την αθανασία» - ο στίχος· αυτός ο ένας στίχος πρέπει να αναλυθεί. Για ποιον λόγο; Υπάρχει εξάντληση του νοήματος αυτής της αρχής που δεν ειπώθηκε;

Έτσι έχοντας γνωρίσει τη διάκριση, οι σοφοί στην επιμέλεια·

Χαίρονται στην επιμέλεια, ευχαριστημένοι στο πεδίο των ευγενών.

Αυτό δεν ειπώθηκε. Και αυτού του στίχου που ειπώθηκε το νόημα πρέπει να αναλυθεί. Για ποιον λόγο; Υπάρχει εκεί υπόλοιπο; «Αυτοί οι διαλογιστές, οι επίμονοι, πάντα με σταθερή προσπάθεια» - ο στίχος· έτσι όταν αυτοί οι στίχοι εξεταστούν, τότε το νόημα πρέπει να αναλυθεί. Έτσι στις ομιλίες που δεν είχαν ακουστεί πριν ή στις επεξηγήσεις ειπώθηκε μία κοινή απαγγελία. Η διερεύνηση και η κριτική εξέταση ότι αυτό υπάρχει ως λειτουργία, αυτή η ομιλία ειπώθηκε, το συνώνυμό της εκτέθηκε ή όχι. Εκεί η διερεύνηση, αυτή ονομάζεται η μέθοδος του καθαρισμού.

55. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του καθορισμού; Η ενότητα και η ποικιλία. Εκεί ο προσδιορισμός του τι έχει γίνει και ο προσδιορισμός της λειτουργίας. Αυτή η ενότητα και η ποικιλία, όπως ο προσδιορισμός με ένα συνώνυμο, η ποικιλία, «κατανοεί» είναι η σοφία, και αυτός ο προσδιορισμός με την έννοια της κυριαρχίας. Αυτό που προσδιορίστηκε με την έννοια του μη-μετρήσιμου. Αυτό με την έννοια του μη-μετρήσιμου είναι η δύναμη της σοφίας. Αφού έγινε λεπτή λόγω της δύναμης του πεδίου του εαυτού, καταφεύγει στον αναλογισμό στα τρία κοσμήματα, την ανάμνηση των αρετών του Βούδα, την ανάμνηση της διδασκαλίας, την ανάμνηση των αρετών της Κοινότητας, μέσω της μη διαστρεβλωμένης ανάμνησης. Η ορθή άποψη, μέσω της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, από τη σταθερή απόφαση γνωρίζει άμεσα. Συνοπτικά από την οδό, ποια είναι η βάση μέσω της μη διατάραξης, η ενότητα, όπως το ζεστό νερό συνδεδεμένο με τη ζέστη, το κρύο νερό συνδεδεμένο με το κρύο, το αλκαλικό νερό, το νερό με ζάχαρη· αυτή είναι η ενότητα και η ποικιλία.

Υπάρχει επίσης φαινόμενο συγκροτημένο από διάφορα φαινόμενα, ενωμένο, όπως η υλική μορφή, τέσσερα πρέπει να αποφευχθούν, και αυτό είναι ύλη· αυτή είναι η ενότητα. Το στερεό στοιχείο, το υγρό, η θερμότητα, το στοιχείο του αέρα· αυτή είναι η ποικιλία. Έτσι όλα τα τέσσερα στοιχεία είναι ύλη· αυτή είναι η ενότητα· το στερεό στοιχείο, το υγρό, η θερμότητα, το στοιχείο του αέρα· αυτή είναι η ποικιλία. Το στερεό στοιχείο· από το χαρακτηριστικό είναι η ενότητα, από τα μικτά θέματα είναι η ποικιλία. Ό,τι έχει το χαρακτηριστικό της σκληρότητας, όλο αυτό είναι το στερεό στοιχείο· αυτή είναι η ενότητα. Τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, επιδερμίδα, δέρμα· αυτή είναι η ποικιλία. Έτσι τα πάντα, τα τέσσερα στοιχεία είναι ύλη· αυτή είναι η ενότητα. Ήχοι, οσμές, γεύσεις, απτά αντικείμενα· αυτή είναι η ποικιλία.

Υπάρχει επίσης φαινόμενο που μέσω της ποικιλίας λαμβάνει διαφορετικό όνομα. Όπως στην παρατήρηση του σώματος οι εννέα αντιλήψεις, η αντίληψη του μελανιασμένου, η αντίληψη του διογκωμένου, αυτή είναι η αντίληψη της ρυπαρότητας, η οποία είναι ενότητα από το αντικείμενο και ποικιλία· αυτή έτσι σε αυτόν που παρατηρεί τον κίνδυνο στις αντιλήψεις και τα αισθήματα, ο τέτοιος καθορισμός και η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, και αυτή ακριβώς στα φαινόμενα, εκεί η ανάπτυξη της αντίληψης και η ικανότητα της ενεργητικότητας, και στα φαινόμενα η παρατήρηση των νοητικών αντικειμένων, στη συνείδηση σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού η ικανότητα της σοφίας, και στη συνείδηση η παρατήρηση του νου. Έτσι οποιαδήποτε λειτουργία της γνώσης, πλήρως το πεδίο της σοφίας είναι σοφία· αυτή είναι η ποικιλία, όπως το ηδονικό πάθος, το πάθος για ύπαρξη, το πάθος για λανθασμένες απόψεις· αυτή είναι η ποικιλία της επιθυμίας. Έτσι η γνώση της ενότητας και της ποικιλίας είναι διερεύνηση και κριτική εξέταση. Αυτή είναι η μέθοδος του καθορισμού.

56. Εκεί ποια είναι η μέθοδος του συμπληρώματος; Με αιτία, με συνθήκη η κάθαρση και η μόλυνση, αυτό που αναζητά και τα δύο αυτά, αυτή είναι η μέθοδος του συμπληρώματος. Έτσι για τα φαινόμενα με αιτία πρέπει να αναζητηθεί η αιτία, για αυτά με συνθήκη πρέπει να αναζητηθεί η συνθήκη.

Εκεί ποια είναι η διαφορά μεταξύ της αιτίας και της συνθήκης; Η εγγενής φύση είναι αιτία, η άλλη φύση είναι συνθήκη. Η συνθήκη της άλλης φύσης είναι επίσης αιτία· δια της αιτίας της εγγενούς φύσης, η συνθήκη οποιασδήποτε άλλης φύσης, η μη ειπωμένη είναι αιτία, η ειπωμένη είναι συνθήκη. Η εσωτερική είναι αιτία, η εξωτερική είναι συνθήκη. Η εγγενής φύση είναι αιτία, η άλλη φύση είναι συνθήκη. Η παραγωγική είναι αιτία, η αποδεκτική είναι συνθήκη. Η μόνιμη είναι αιτία, η επισκεπτόμενη είναι συνθήκη. Η μη-κοινή είναι αιτία, η κοινή είναι συνθήκη. Μόνο μία είναι η αιτία, η μία μετά την άλλη είναι συνθήκη.

Το εργαλείο της αιτίας πρέπει να συγκεντρωθεί. Η συγκέντρωση είναι αιτία· εκεί η αιτία είναι διπλή. Η συνθήκη είναι διπλή - η συνθήκη άμεσης εγγύτητας και η διαδοχική συνθήκη. Και η αιτία είναι διπλή - η αιτία άμεσης εγγύτητας και η διαδοχική αιτία. Εκεί ποια είναι η διαδοχική συνθήκη; Η άγνοια είναι διαδοχική συνθήκη της νοητικότητας και υλικότητας, η συνείδηση είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας άμεσης εγγύτητας. Εάν στην αρχή υπάρχει η παύση της άγνοιας, υπάρχει επίσης η παύση της νοητικότητας και υλικότητας. Εκεί για την άμεση εγγύτητα ποια είναι η αιτία; Η διαδοχική συνθήκη και η συνθήκη άμεσης εγγύτητας συγκεντρώθηκαν, αυτή είναι από τη συνθήκη. Εκεί ποια είναι η διαδοχική αιτία; Για αυτόν που συνειδητοποιεί, η αιτία λόγω της διαδοχικής αιτιότητας, ο άλλος τρόπος είναι αιτία λόγω της αιτιότητας άμεσης εγγύτητας. Διότι για όποιον ό,τι παράγεται σε άμεση εγγύτητα, αυτός είναι επίσης η αιτία του· από την παύση της γέννησης υπάρχει η εξωτερική παύση του τρόπου, από την παύση του τρόπου η παύση του στελέχους, από την παύση του στελέχους η παύση του κομματιού. Έτσι και η αιτία είναι διπλή· αυτός πρέπει να ιδωθεί με αυτές.

Η Εξαρτώμενη Γένεση όπως η άγνοια ως συνθήκη, ποια είναι πάλι η συνθήκη αυτής; Η μη-σοφή προσοχή. Αυτή είναι συνθήκη τίνος; Των δραστηριοτήτων· έτσι και η συνθήκη και αυτό που εμφανίστηκε, ποια είναι η αιτία αυτού; Ακριβώς η άγνοια. Διότι πράγματι η αρχή δεν είναι εμφανής. Εκεί η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια είναι η αιτία της προδιάθεσης για άγνοια, η προηγούμενη είναι αιτία, η

μεταγενέστερη είναι συνθήκη· και αυτή είναι συνθήκη της άγνοιας και των δραστηριοτήτων με τέσσερις λόγους: λόγω της συγγεννημένης συνθηκοκρατίας, λόγω της συνθηκοκρατίας άμεσης εγγύτητας, λόγω της συνθηκοκρατίας της ροής, λόγω της συνθηκοκρατίας της εδραίωσης.

57. Πώς η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων λόγω της συγγεννημένης συνθηκοκρατίας; Όποια συνείδηση έχει προδιάθεση για πάθος, εκεί με την προδιάθεση για άγνοια καταστρέφει ολόκληρο το πεδίο της σοφίας. Εκεί οι δραστηριότητες που έχουν τριπλή συνθήκη, αυτή που φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση του μεγέθους της περιόδου και του επιπέδου, συγγεννημένη με την άγνοια, η σοφία εγκαταλείπεται με τέσσερις αιτίες. Ποιες τέσσερις; Υπολανθάνουσα τάση, προδιάθεση, νοητικός δεσμός, προσκόλληση. Εκεί η υπολανθάνουσα τάση είναι η γέννηση της προδιάθεσης, αυτός που έχει προδιάθεση συνδέεται, αυτός που συνδέεται προσκολλάται, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι. Έτσι αυτές οι δραστηριότητες τριών ειδών εγερθείσες, που έχουν φτάσει στο επίπεδο, όχι στη σφαίρα χωρίς αντίληψη, αυτή επειδή έχει πειθαρχηθεί με την οδό, αυτές που έχουν γίνει ισχυρές, απειθάρχητες, και αυτές ονομάζονται δραστηριότητες· έτσι με το νόημα της έγερσης με αιτία, υπάρχει πράγματι συνθήκη, η συνθήκη των δραστηριοτήτων· αφού αφαιρεθεί το εκτεθέν, το καλό, το φάυλο, και το καλό και το φάυλο πρέπει να συμπεριληφθούν· αφού αφαιρεθούν οι επακόλουθες καταστάσεις, αυτό που πρέπει να ειπωθεί, αυτό που δεν πρέπει να ειπωθεί, και αυτό που πρέπει να ειπωθεί και αυτό που δεν πρέπει να ειπωθεί πρέπει να συμπεριληφθούν· χωρίς το γίνεσθαι και ακριβώς έτσι απομονωμένα, ολόκληρη η ομιλία πρέπει να περιληφθεί.

Οι δέκα δυνάμεις του Τατχάγκατα, οι τέσσερις βάσεις για αυτοπεποίθηση, οι αξιέπαινες πράξεις, το μη γνωστό αλλιώς· η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων λόγω της συνθηκοκρατίας άμεσης εγγύτητας· με όποια συνείδηση μαζί εγέρθηκε η άγνοια, η συνείδηση άμεσης εγγύτητας εκείνης της συνείδησης εγέρθηκε· εκείνου όποια συνείδηση άμεσης εγγύτητας εγέρθηκε, η προηγούμενη συνείδηση εκείνης της τελευταίας συνείδησης είναι συνθήκη λόγω της συνθηκοκρατίας της ρίζας· γι' αυτό η άγνοια είναι αιτία, με εκείνη τη συνείδηση η προσκόλληση χωρίς να δοθεί ευκαιρία, η γνώση δεν εγείρεται. Όποιο στοιχείο επιμέλειάς του έχει πλημμυρίσει από πλεονεξία, εκεί εγείρονται ψευδαισθήσεις «ωραίο στο μη ελκυστικό» και «ευτυχία στη δυστυχία»· εκεί εγείρονται δραστηριότητες γεμάτες πάθος, διεφθαρμένες, η βούληση της ρίζας με την προδιάθεση για πάθος, με την προδιάθεση για θυμό, με την προδιάθεση για άγνοια· η ψευδαίσθηση της άποψης πρέπει να αναλυθεί στην έκθεση του θέματος· ό,τι με διεστραμμένη σκέψη συνειδητοποιεί, αυτή είναι η ψευδαίσθηση της σκέψης· όποια διεστραμμένη αντίληψη υποστηρίζει, αυτή είναι η ψευδαίσθηση της αντίληψης. Σε όποια διεστραμμένη άποψη εμμένει, αυτή είναι η ψευδαίσθηση της άποψης. Οι οκτώ λανθασμένες πορείες αυξάνονται, τα τρία φάυλα με τη μη-σοφή προσοχή κάνουν την εγερθείσα συνείδηση και γνώση. Έτσι στο παρελθόν και στο μέλλον οι δραστηριότητες πιο φάυλες πηγαίνουν σε ανάπτυξη και επέκταση. Και αυτές με μεγαλοπρέπεια και μη κατανοημένες γίνονται δραστηριότητες που οδηγούν σε επαναγέννηση. Έτσι η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων λόγω της συγγεννημένης συνθηκοκρατίας και λόγω της συνθηκοκρατίας άμεσης εγγύτητας.

58. Πώς με τον τρόπο της διάχυσης η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων; Αυτή η άγνοια διαχέει και διαπερνά εκείνες τις δραστηριότητες. Όπως ακριβώς ένας μπλε λωτός ή ένας κόκκινος λωτός που αναπτύσσεται στο νερό, διαποτισμένος από δροσερό νερό, διαχεόμενος, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Έτσι με το νόημα της διάχυσης η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων.

Πώς με το νόημα της εδραίωσης η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων; Εκείνες οι δραστηριότητες σε εξάρτηση από την άγνοια φτάνουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Όπως ακριβώς ένας μπλε λωτός ή ένας κόκκινος λωτός σε εξάρτηση από τη γη, εδραιωμένος στη γη, φτάνει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Αυτές οι δραστηριότητες εδραιωμένες στην άγνοια, σε εξάρτηση από την άγνοια, πηγαίνουν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση. Έτσι με το νόημα της εδραίωσης η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων.

Επιπλέον, με το επακόλουθο της πράξης συνοδευόμενης από πάθος, στη σύλληψη εμφανίζεται το γίγνεσθαι· αυτό που είναι πλήρως εμμένον σε κάθε πράξη, με τη δύναμη της αγνωσίας ονομάζεται δραστηριότητες που οδηγούν σε επαναγέννηση· έτσι επίσης με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες. Επιπλέον, στα πέντε, και εκείνα τα άτομα που ασκούνται, και εκείνοι που έχουν επιτύχει την επίτευξη χωρίς αντίληψη, και εκείνοι που έχουν πάει στην ύπαρξη, και εκείνοι που έχουν πάει στο τέλος ακριβώς, οι γεννημένοι σε υγρασία, και όποιος άλλος που έχει γίνει μη-επιστρέφων δεν προτίθεται ούτε επιθυμεί, ποια είναι η συνθήκη των δραστηριοτήτων τους; Επιπλέον, από το πάθος υπάρχουν σε αυτούς δραστηριότητες και προσκολλήσεις, η συνείδηση ακολουθεί ακριβώς, με το ανώριμο επακόλουθο μη εκριζωμένο, με τη συνθήκη μη αποκομμένη, σε αυτούς πάλι και ο προορισμός γίνεται. Έτσι επίσης πράγματι με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες. Επιπλέον, αυτή δεν είναι προσκόλληση ούτε δραστηριότητες υπάρχουν· επιπλέον σε αυτούς οι επτά υπολανθάνουσες τάσεις μη εκριζωμένες, μη αποκομμένες, γίνονται αντικείμενο καταγραφής. Με την εδραίωση της συνείδησης, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα. Έτσι επίσης με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες. Επιπλέον, αυτή όποια πράξη οδηγεί σε συσσώρευση, όλη αυτή με τη δύναμη της άγνοιας δημιουργείται, και με τη δύναμη της επιθυμίας προσκολλάται, και με τη δύναμη της αγνωσίας δεν γνωρίζει ούτε τον κίνδυνο εκεί. Αυτό ακριβώς γίνεται ο σπόρος της συνείδησης, αυτή ακριβώς γίνεται η στοργή της επιθυμίας. Αυτή ακριβώς η άγνοια είναι σύγχυση. Έτσι επίσης με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, πρέπει να ειπωθεί. Έτσι με αυτούς τους τρόπους η άγνοια είναι συνθήκη των δραστηριοτήτων.

Εκεί η αιτία της άγνοιας είναι η μη-σοφή προσοχή ως συνθήκη. Εκεί η μη-διακοπή, αυτή εκεί η τρίτη δύναμη σταμάτησε, αυτή είναι η σύλληψη. Εκεί η επαναγέννηση που είναι μη-διακοπή με το νόημα της μη-εκρίζωσης, αυτή είναι η υπολανθάνουσα τάση. Όπως μια σημαία ή ένα ρούχο, δύο άνθρωποι αν το πίεζαν, ή ένας ή με δύναμη, αν το τοποθετούσαν σε άπνοια, αλλά δεν θα στέγνωνε με πίεση. Εκεί ό,τι από τη στοργή, το υγρό στοιχείο με τρίψιμο πρέπει να στεγνωθεί. Αφού προσεγγίσει το θερμό στοιχείο, αν πάλι το τοποθετούσε στον αέρα, αυτό με τη δροσιά θα αποκτούσε περισσότερη υγρασία· διότι χωρίς να προσεγγίσει το θερμό στοιχείο δεν θα πήγαινε στο στέγνωμα. Ακριβώς έτσι ακόμη και η διαλογιστική επίτευξη με ανώτατο όριο την κορυφή της ύπαρξης δεν οδηγεί στην εκρίζωση του αντίστοιχου. Διότι αυτοί αγαπούν την προσκόλληση, ξεετάζουν, αλλά δεν πηγαίνουν στην εγκατάλειψη της

επιθυμίας μέσω της επιθυμίας. Εκεί αυτή είναι η μη-εκρίζωση. Η υπολανθάνουσα τάση της άγνοιας και το εμπόδιο της συνείδησης, αυτή είναι η προδιάθεση. Η μη-διείσδυση της συνείδησης όπως πραγματικά είναι, αυτή η νοητική διαφθορά της άγνοιας γίνεται ο σπόρος της συνείδησης της άγνοιας. Όποιος σπόρος, αυτή η αιτία δεν αποκόπτεται· μη αποκοπτόμενη συλλαμβάνει ξανά. Συλλαμβάνοντας δεν πηγαίνει στην εκρίζωση. Η μη-εκριζωμένη συνείδηση περιτυλίγεται· αυτός με περιτυλιγμένη συνείδηση δεν κατανοεί όπως πραγματικά είναι· έτσι το νόημα της γνώσης με νοητικές διαφθορές, το νόημα της άγνοιας, το νόημα της αιτίας, το νόημα της μη-διακοπής, το νόημα της μη-αναστροφής, το νόημα του καρπού, το νόημα της σύλληψης, το νόημα της επαναγέννησης, το νόημα της μη-εκρίζωσης, το νόημα της υπολανθάνουσας τάσης, το νόημα της προδιάθεσης, το νόημα της μη-διείσδυσης. Σε αυτό το βαθμό το πεδίο της άγνοιας έχει εκτεθεί. Αυτή ονομάζεται η μέθοδος του συμπληρώματος.

59. Εκεί ποια είναι η μέθοδος της επίθεσης; Σε αυτό που έχει αναδειχθεί, σε εκείνο που υπάρχει, και αυτό πρέπει να ειπωθεί αναλυτικά. Με τον αναλυτικό τρόπο, με τη γνώση της συνείδησης, αυτή είναι η μέθοδος της επίθεσης. Εκεί η ανάλυση του ονόματος είναι η προσέγγιση, η ανάλυση του θέματος είναι το συνώνυμο, η ανάπτυξη που έχει γίνει θέμα. Όπως τι; Αυτό που πρέπει να εγκαταλειφθεί από τους μοναχούς σύμφωνα με το καθήκον, αυτή είναι η προσέγγιση.

Εκεί ποια είναι η επίθεση; Τίποτε δεν πρέπει να ειπωθεί, ή το πάθος για υλική μορφή ή αυτό που έχει νοητικότητα πρέπει να εγκαταλειφθεί. Μέχρι τη συνείδηση, πρέπει να γίνουν αναλυτικά. Η άγνοια πρέπει να γνωστοποιηθεί με παρομοίωση, αυτή είναι η επίθεση. Και της εξαρτημένης συνείδησης και ο πηλός και η υποστήριξη είναι η επιθυμία και η λανθασμένη άποψη. Εκεί η λανθασμένη άποψη, η άγνοια, η επιθυμία, οι δραστηριότητες. Εκεί με τη λανθασμένη άποψη ως συνθήκη υπάρχει η επιθυμία, αυτές με την άγνοια ως συνθήκη είναι οι δραστηριότητες. Εκεί η εξαρτημένη συνείδηση, αυτή είναι η συνείδηση με τις δραστηριότητες ως συνθήκη μέχρι το γήρας και τον θάνατο· αυτό που απομένει από αυτό που ειπώθηκε συνοπτικά, το εξυπηρετεί.

Για τον ανεξάρτητο δεν υπάρχει ταλάντευση· γι' αυτόν έτσι υπάρχει η εγκατάλειψη της λανθασμένης άποψης και της επιθυμίας· εκεί για την παύση της λανθασμένης άποψης και της άγνοιας, η συνείδηση που έχει δημιουργηθεί, στα φαινόμενα που είναι υποκείμενα σε πάθος, αφού πλησιάσει αυτό το φαινόμενο, τρέχει σε άλλο φαινόμενο σαν μαϊμού· αλλά όταν στα περιορισμένα φαινόμενα που είναι υποκείμενα σε πάθος δεν υπάρχει θέληση και πάθος, από πού τότε η ταλάντευση; Εδραιώνει τη συνείδηση στα υπερβολικά όντα· εκείνη η μη εδραιωμένη συνείδηση χωρίς τροφή καταπαύει· με την παύση της συνείδησης υπάρχει παύση της νοητικότητας και υλικότητας μέχρι την παύση του γήρατος και του θανάτου. Αυτή είναι η επίθεση.

Εκεί η ταλάντευση της συνείδησης λόγω του πάθους έχει κατοχή· όταν δεν υπάρχει αυτή η ταλάντευση, η προσέγγιση της μόλυνσης, η τριπλή φωτιά καταπραύνεται. Γι' αυτό είπε: όταν δεν υπάρχει ταλάντευση, υπάρχει γαλήνη. Εκεί αυτό που από την επίθεση, αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Μέχρι την απελευθέρωση, υπάρχει γνώση και ενόραση. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών και η απελευθέρωση δεν επαναγεννιέται. Με την απουσία της έλευσης και πορείας της επαναγέννησής του, δεν υπάρχει ούτε εδώ ούτε εκεί ούτε ανάμεσα στα δύο. Αυτό

ακριβώς είναι το τέλος του πόνου· το στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης. Αυτό έχει επιτεθεί στη μέση αυτής της ομιλίας, και στην Εξαρτώμενη Γένεση και στην απελευθέρωση υπάρχει συνεχής προσπάθεια· και αυτό δεν αναλύει αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά. Αυτή ονομάζεται η μέθοδος της επίθεσης. Και με την ομιλία που οδηγεί στη μόλυνση, τα φαινόμενα που οδηγούν στη μόλυνση πρέπει να επιτεθούν και όχι άλλα. Έτσι σε αυτή που οδηγεί στην καλλιέργεια, σε αυτή που οδηγεί στη διείσδυση· αυτή είναι η μέθοδος της επίθεσης. Αυτές είναι οι δεκαέξι μέθοδοι.

Του γενναίου Μαχακατσαγιάνα που κατοικούσε στο δάσος Τζάμπου, στην Πετακοπαντέσα

Το πέμπτο επίπεδο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 21. Το καθοδηγητικό κείμενο. 5. Το πέμπτο επίπεδο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org